

Udtryk; men det maa jo være aabenbart for Enhver, at her kan der ikke være Tale om Andet end det ene Udtryk „billiges“. Er det da ikke forunderligt at modtage Indstilling og fatte Beslutning om, at man billiger, hvad man fornuftigviis ikke kan misbillige? Sagen er den, at med Hensyn til saadanne Poster er Regjeringen ligefrem nødt til at udbetale efter den Capitelstart, som bliver sat, og den kan jo endog ved Dom tilpligtes at betale. Naar Beregningen er rigtig, som naturligviis maa undersøges af Statsrevisionen, saa er denne Sag klar, og derom er Intet videre at sige. Noget Andet er det, hvis der foreligger Feil. I saadanne Tilfælde maa Statsrevisionen ligesaavel gjøre opmærksom paa saadanne Feilregninger her som paa alle andre Steder. — De andre Tilfælde ere saadanne, hvor Forholdet er noget lignende, uden dog i Et og Alt at have samme Charakter. Det er saadanne Tilfælde, hvor der i Finantsloven er bevilget et vist Quantum Ting eller Væxer, som, for at tage det første Exempel, 1000 Tønder Havre til Stutterihestene. Er det nu den Sum, som er calculeret i Finantsloven, der egentlig i Finantsloven har været Gjenstand for Bevillingen, eller er det Tingen? Jeg siger, det er Tingen, og Finantsloven er ikke overskreden, uden hvis der med Hensyn til Tingen har fundet Overskridelse Sted. Forholdet er noget forskjelligt fra det først omtalte; thi Havren, som er bevilget og som maa bruges, skal anstaffes efter Dagsprisen, der ikke saaledes bestemt kan paavises som Capitelstarten. Man kan altsaa sige, vi ville have en Indstilling herom; thi vi ville selv bedømme, om Regjeringen har anvendt Conduite i sit Indkjøb eller ikke. Men saa komme vi atter til det besynderlige Punkt, at Indstilling ikke skal finde Sted, naar Bevillingens nominelle Beløb ikke er overskredet, skjøndt Regjeringen ligesaa fuldt kan have handlet med Malconduite, naar dette ikke er overskredet, som naar det er overskredet. Dertil kommer nu, at det naturligviis er en saare vanskelig Sag for Rigsdagen at have nogen Formening om, hvorvidt Regjeringen saaledes har handlet fuldstændig hensigtsmæssigt eller ikke. Der kunde naturligviis tænkes Tilfælde, hvor der var handlet saa usforvarligt, at der kunde være

Anledning til at gjøre Indstilling; men det er een Sag; en anden er det, om der fornuftigviis skal gjøres Indstilling, naar der ikke kan være Tale om at gjøre et slikt Ansvar gjældende. Jeg er derfor for mit Vedkommende aldeles paa det Nene med, at de Indstillinger, som ere gjorte fra Landstthinget, ere fuldkommen rigtige, og jeg skal derfor naturligviis ogsaa opfordre til at stemme imod Udvalget. Jeg skal gjerne indrømme, at den Anskuelse, som jeg har, og som jeg her søger at gjøre gjældende, consequent gennemført kan medføre Forandringer paa andre Steder i Landstthingets Indstillinger. Naar jeg imidlertid ikke har forsøgt paa at stille de i saa Henseende fornødne Endringsforslag, er det deels af den samme Grund, som har bevæget Udvalget til kun med Hensyn til disse enkelte Poster at fravige Landstthingets Indstillinger, deels fordi det ved et Regnskab, som er saa gammelt som dette, er ønskeligt, naar der forøvrigt kun er Tale om formelle Spørgsmaal, som idetmindste i Dieblikket ingen stor praktisk Betydning have, at det bliver afgjort saa hurtigt som muligt. — Er man først kommen ind paa den Bet, jeg anseer for den rette, vil det desuden ikke være vanskeligt senere consequent og yderligere at gennemføre det Principrigtige. Det er disse Bemærkninger, jeg vil henstille til nærmere Overveelse.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) har vistnok fuldkommen Ret, naar han sagde, at Consequentser af hans Forlangende maatte føre meget videre end til, at denne Slags Indstillinger maatte udgaae. Naar han iøvrigt mener, at der ikke bør fattes Beslutning om saadanne Overskridelser, som grunde sig paa Capitelstarten, eller — hvad han endda ikke er saa meget imod — om saadanne, som grunde sig paa høiere Priser, paa Rationer, saa fremhævede han i saa Henseende navnlig, at den Underretning, som vi forlange, denne Undersøgelse om, at Alt er i sin Orden med Hensyn til Udgiften, maatte naturligviis forlanges ved mange flere Poster end saadanne, som ere overskredne. Ja, det er klart; det vente vi ogsaa, at Statsrevisionen gjør; men med Hen-